

honoraret angaar, skal dette Spørgsmaal blive overvejet, naar Tiden kommer. Det er noget, man endnu ikke har bundet sig til.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4403 ff.).

Sagen sattes under Forhandling.

Goos: Dette Forslag til Lov om Sundhedsvæsenets Centralstyrelse er bygget over og i Hovedtrækkene og de fleste Enkeltheder væsentlig stemmende med et Forslag — som i sin Tid er omdelt og er bekendt for dette Tings Medlemmer — fremkommet fra den Kommission, som blev nedsat ifølge en Lov i forrige Samling. Jeg skal minde om, at denne Kommission var en af de nu ikke usædvanlige Kommissioner, der foruden et Antal nærmest sagkyndige Medlemmer, som Ministeriet udnævnte, tillige talte et Antal af Rigsdagens to Ting valgte Medlemmer, i lige Tal med de af Ministeriet udnævnte. Den Frihed, som var indrømmet Kommissionen ved Lovforslaget eller dets Forudsætninger til at afgive stykkevis Betænkning om de Forhold, der faldt ind under dens Omraade, benyttede den med Hensyn til Sundhedsvæsenets Centralstyrelse, fordi der her var virkelig paatrængende Grunde, som ere kendte af alle, til at ønske en hurtig og snar Afgørelse af dette Forholds Ordning. I Erkendelse heraf er ogsaa det Resultat fremkommet, at alle Kommissionens Medlemmer, baade de sagkyndige: Læger, Apotekere og juridiske Kræfter, som Ministeriet havde sat ind i Kommissionen, og Rigsdagsmændene af de forskellige Grupper, enstemmigt have sluttet sig til det af Kommissionen udarbejdede Lovforslag, ligesom jeg fremdeles kan fremhæve som en Kendsgerning, hvorom enhver formodentlig har faaet den samme Overbevisning som jeg, at Forslaget, som det var udarbejdet af Kommissionen, har

vakt almindelig Tilfredshed i de nærmest interesserede Kredse. Deraf følger vel af sig selv, at jeg, der var Medlem af Kommissionen som valgt af Landstinget, ogsaa nu varmt maa anbefale dette Lovforslag, for saa vidt det stemmer med det af Kommissionen udarbejdede Forslag.

Men jeg tror tillige og bør tillige fremhæve, at det ikke blot er disse formelle, udad rettede Betragtninger, som føre mig til denne varme Anbefaling, men det er tillige Lovforslagets indre Værd. At den Ordning af Sundhedsvæsenets overordnede Styrelse, som dette Lovforslag vil føre til, har et betydeligt Fortrin fremfor den nu faktisk bestaaende Tilstand, hvor der paa Grund af Tidernes Uret savnes ethvert sagkyndigt Centralorgan, det tør vel antages for anerkendt fra alle Sider: Men denne Ordning har tillige ved hele sin Bygning og Organisation af Styrelsen et meget væsentligt Fortrin fremfor det tidligere og endnu retligt bestaaende Sundhedskollegium. Trods alle de Fortjenester, Sundhedskollegiet har haft i det Aarhundrede, hvori det har virket, kunde det jo ikke nægtes, at det efterhaanden var blevet uheldigt i sin S sammensætning og ude af Stand til at virke paa tilstrækkelig fyldig Maade for de mange og ideligt voksende Opgaver, som efterhaanden maatte komme ind under dets Omraade. Den her foreslaaede Ordning har, hvad Organisationen angaar, sit væsentlige Fortrin deri, at den opløser det ret talrige Kollegium for det første i dets to væsentlige Bestanddele: det ene, den administrative Centralstyrelse, det andet, hvad jeg kunde kalde den judicielle eller Retslægeraadet, hvis Betydning jo navnlig viser sig med Hensyn til de mange for Domstolene saa overordentlig vigtige Afgørelser eller Skøn, som dette Raad maa afgive, og som man tidligere ogsaa maatte søge hos Sundhedskollegiet, uagtet naturligvis ikke alle dets Medlemmer i og for sig var egnede til at være en saadan højeste sagkyndig Instans for disse Sager. Men dernæst har denne Ordning med Hensyn til den administrative Styrelses Organisation et væsentligt Fortrin frem for Sundhedskollegiet derved, at den deler den samlede Styrelse i to forskellige Raad, Lægeraadet og Apotekerraadet, og tildeler hvert af disse et Antal Medlemmer, som sætter det i Stand til at virke hurtigere og kraftigere, end et saa talrigt Kollegium som Sundhedskollegiet kunde virke, uden paa den anden Side at opgive det Fortrin, som den kollegiale Styrelse har i Modsætning til en